

nævnes, at Præsterne ved de døvstummes Menighed er medtagne her, da de ikke ses — saaledes som Fængselspræster og Præsten ved Rigshospitalet — at være medtagne i Lønningskommissionens Forslag. Deres Lønninger er foreslaaet sat lige med Fængselspræsternes, saaledes som de allerede nu er det. For *Provsternes* Vedkommende er det Honorar, der hidtil er ydet dem af Kirkerne — 1½ Td. Byg af hver Kirke — foreslaaet ansat til et kontant Beløb af 30 Kr. aarlig, og Udredelsesmaaden er foreslaaet ændret saaledes, at ikke alle Kirker yder det samme Beløb, men det samlede Beløb for Provstiet fordeles paa Kirkerne efter deres Indtægter (Bruttoindtægt). Ved Siden heraf er der foreslaaet tillagt Provsterne et Vederlag af fra 300 til 500 Kr. efter Provstiets Størrelse, hvorved navnlig er tænkt paa at muliggøre det for dem at tage Medhjælp til Udførelsen af de skriftlige Forretninger, der vedrører Provstiets Præsteembeder, hvorimod deres Virksomhed i Skolens Tjeneste her er holdt udenfor. — De i dette Afsnit indeholdte Bestemmelser om Beregning af Præsternes Anciennitet m. v. er væsentlig overensstemmende med de nugældende Regler; de enkelte Afvigelser vil der blive gjort Rede for i Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer.

Et enkelt Punkt i dette Afsnit skal vi dog allerede pege paa her, fordi det indeholder en væsentlig Afvigelse fra den gældende Lønningslov af 14. Marts 1913, jfr. Lov af 12. Marts 1918. Medens nemlig denne Lov indeholdt den Bestemmelse, at Præsteembederne først efterhaanden som de blev ledige, skulde indgaa under den nye Lønningsordning, foreslaar Udvalget nu, at alle Præster straks ved Lovens Ikrafttræden skal have Ret til at indtræde i den Lønningsklasse, hvortil deres nuværende Embede henføres. En saadan Foranstaltning vil utvivlsomt lette Lovens Gennemførelse og vil for alle Præsters Vedkommende medføre den Forhøjelse af deres Lønninger, som de har Krav paa. Kun det mindre Antal, for hvem Gennemførelsen vilde betyde Tab i Embedsindtægt — det vil antagelig kun blive ca. 50 ældre Præster — vil formentlig blive staaende under den før 1913 gældende Lønningsordning. Skulde man medtage ogsaa dem under den nye Ordning, vilde det kun kunne ske paa den Maade, at man, overensstemmende med Lønningskommissionens tilsvarende Forslag, tillagde dem Erstatning gennem personlige Tillæg; men da en saadan Ordning vilde frembyde forskellige Vanskeligheder baade med Hensyn til Erstatningernes Beregning og Beregningen af Pension og Naadensaar, har Udvalget foretrukket den anden Udvej. Paa den anden Side har vi foreslaaet, at ingen Præst skal kunne opnaa højere Indtægt, end hans Eksamensalder hjemler ham Ret til.

I det foreliggende Forslag har Udvalget mént at burde medtage *Stiftskassererne*, der allerede nu er pensionsberettigede Tjenestemænd, hvis Lønning fastsættes af Kirkeministeren. Ligesom nu har man inddelt dem i 3 Klasser efter Arbejdets Omfang i de Stifter, hvori de er ansatte. Endvidere har vi foreslaaet Kirkeministeriet bemyndiget til at ansætte det fornødne Antal *Præstegaardskonsulenter*. Af disse er der allerede ansat en i hver Stift, og deres Virksomhed vil i Fremtiden blive endnu mere paakrævet end hidtil, naar der bliver Spørgsmaal om Bortsalg af Præstegaardsjorderne. Angaaende Ansættelse af Bygningskonsulenter har der tidligere været fremsat Lovforslag af Kirkeministeren. Udvalget ser ikke rettere, end at Ansættelse af saadanne vil blive meget nødvendig i Fremtiden, naar den fulde *Vedligeholdelse af Præstegaardene* gaar over paa det offentlige, hvad vi foreslaar i Overensstemmelse med Lønningskommissionens Forslag med Hensyn til andre Tjenestemænds Tjenesteboliger; men under de foreliggende Omstændigheder har vi ikke anset det for praktisk at stille Forslag om deres Ansættelse paa nærværende Lov. Fra en enkelt Side i Udvalget har man ogsaa næret Tvivl om, hvorvidt der burde træffes Bestemmelse om Ansættelse af Bygningskonsulenter, naar der ikke samtidig skete en Ændring i Synslovgivningen.